

Legal Alert

Omkering van de bewijslast van forfaitair terugbetaalde beroepskosten ten voordele van de RSZ

Met de inwerkingtreding op 1 januari 2010 van de artikelen 64 en 65 van de programmawet van 23 december 2009 (B.S. 30 december 2009), zal de werkgever in de toekomst in dienen te staan voor het bewijs van de rechtmatigheid van door hem forfaitair terugbetaalde onkosten aan zijn werknemers.

Kosten eigen aan de werkgever?

Het begrip "kosten eigen aan de werkgever" wordt nergens in de (fiscale) wetgeving gedefinieerd. Meestal wordt dan ook verwezen naar een aantal cassatie-arresten om dit begrip te definiëren. Samenvattend kunnen we kosten eigen aan de werkgever definiëren als zijnde onkosten en uitgaven die door een werknemer zijn gedaan, voor rekening van de vennootschap.

De regeling voor de wet van 23 december 2009

De RSZ heeft steeds de terugbetaling aanvaard van enerzijds de werkelijk gemaakte kosten (op basis van onkostennota's) dan wel de terugbetaling van kosten op forfaitaire basis.

Wat de terugbetaling van kosten op forfaitaire basis betrof, diende wel aangetoond te worden dat het forfait in verhouding stond tot de werkelijke kosten die door de werkgever werden gedragen. Dit diende te gebeuren door

aan te tonen dat de uitgave aannemelijk was, in het bijzonder rekening houdende met de activiteiten van de werkgever en/of de werknemer en het redelijk karakter van het bedrag van deze forfaitaire vergoedingen. Wanneer dit niet kon aangetoond worden, dan zou de RSZ de vergoedingen kunnen beschouwen als deel uitmakend van het loon en er de op loon verschuldigde sociale bijdragen op inhouden.

Voor de programmawet van 23 december 2009, was het vaststaande cassatierechtspraak dat de bewijslast om aan te tonen dat de aan de werknemer betaalde vergoedingen geen terugbetaling van kosten betroffen, bij de RSZ lag. Desondanks was de RSZ zelf een andere mening was toegedaan¹. Hierdoor kon de werkgever relatief makkelijk een onkostenvergoeding toekennen aan zijn werknemers zonder al te veel risico op herkwalificatie als loon.

Deze rechtspraak en praktijk stond in schril contrast met de vaststaande regels voor de fiscale administraties, waar het de werkgever was die desgevallend aan de bevoegde belastinginspecteur het bewijs diende te leveren dat de toegekende vergoeding

¹ De RSZ heeft in deze tussen 1989 en 2002 wel haar gelijk gekregen bij het Hof van Cassatie. Met een arrest dd. 14 januari 2002 keerde het Hof van Cassatie echter terug naar haar eerdere rechtspraak.

bestemd was tot het dekken van kosten die hem eigen waren én dat die vergoeding ook daadwerkelijk aan dergelijke kosten werd besteed.

De nieuwe regeling: duidelijkheid voorop

De nieuwe regeling, welke geïnspireerd is op de vaststaande regels voor de fiscale administratie, schept duidelijkheid voor zowel werkgevers als de RSZ. Tegenover het voordeel van de duidelijkheid staat nu echter wel een belangrijk nadeel voor de werkgevers.

Daar waar het voorheen steeds de RSZ was die de rechtmatigheid van de kosten diende te bewijzen, wordt de bewijslast door twee korte artikelen in de programmawet volledig omgekeerd.

Zodoende dient bij een betwisting van de realiteit van de kosten ten laste van de werkgever, de werkgever de realiteit van deze kosten aan te tonen door middel van bewijsstukken. Beschikt de werkgever niet over de nodige bewijsstukken, dan mag hij gebruik maken van alle middelen van gemeen recht om de realiteit van de kosten aan te tonen met uitzondering van de eed.

Als de werkgever er niet in slaagt om bewijskrachtige gegevens over te maken aan de RSZ, dan kan deze laatste ertoe beslissen om de onkostenvergoedingen te beschouwen als loon en ambtshalve een bijkomende RSZ-aangifte uit te voeren, rekening houdende met alle nuttige inlichtingen waarover zij beschikt.

Als gevolg van de nieuwe regeling werd de sociaal- en fiscaalrechtelijke bepaling inzake de bewijslast van forfaitaire terugbetaling van beroepskosten gelijkgeschakeld.

Inwerkingtreding van de nieuwe regeling

Deze nieuwe regeling is in werking getreden op 1 januari 2010.

In de toekomst zal u als werkgever dan ook voor sociale zekerheidsdoeleinden zowel het professionele karakter als de realiteit van de forfaitair terugbetaalde kosten moeten aantonen. Hierbij zal het opmaken van een degelijk onderbouwd dossier met de nodige bewijsstukken een must worden om de herkwalificatie van (een deel) van de forfaitaire onkostenvergoedingen in loon, met bijbehorende gevolgen, te vermijden.

Contact

Voor meer informatie, gelieve **Véronique Ryckaert of Roeland Vereecken** te contacteren

Mazars Legal Services
Bellevue 5 b 1001
9050 Gent
Tel. : + 32 9 265 83 20
E-mail : veronique.ryckaert@mazars.be en roeland.vereecken@mazars.be

Zie www.mazars.be

